

nece receperunt eaque a falsis apostolis diceban-
tur. hos conlaudat apostolus scribens eis
abathenis primumotheum diaconum.

ExPLICIT ARGUMENTVM.
INCIPIT EPISTOLA AD THESSAL.
AVLYS ET SILVANVS ET TIMO-
theus ecclesie thesalonicensiū. in dō
patre et dñō ihū xpō. grā uobis et pax adō
patre nro. et dñō ihu xpō. Grās agimus dō
semp p omnib. uob. memoriā urī faciente
in orationib. nrīs sine intermissione. me-
mores operis fidei urē. et laboris. et caritatis.
et sustentie sp̄s dñi nrī ihu xpī. ante
dñm et patrē nr̄m. Sciētes fr̄s dilecti adō
electionē urām. quia euangeliū nr̄m n̄
fuit ad uos in sermone tantū. s. in uirtute
et in spū scō. et in plenitudine multa sicut
scitis. quales fuerimus in uobis p p̄t uos et
uos imitatores nrī facti estis. et dñm excipien-
tes uerbū in tribulatione multa. eū gaudio
sp̄s scī. ita ut facti sitis forma omnib. cre-
dentib. in macedonia et in achaia. Auobis
enī diffamatus sermo dī. Non solū in mace-
donia et in achaia. s. in omni loco fides ura
que ē adō. pfecta ē. ita ut n̄ sit nobis n̄ cesse
quicquā loqui. Ipse enī de uobis adnuntiat
qualē introitū habuerimus ad uos. et quomo-
do conuersi estis ad dñm a simulacris seruire

N.t.c.f. 336

185v

Blu.

theol. lat. fol. 336

185v

INPLICIT LIBER SAPIENTIAE.

INCIPIT PROLOGUS LIBRI IUSI SIRACH

ULTORUM NOBIS ET MAGNO
rū plegē ac pphas^{atq.} alios qui secuti sunt
illos sapientia demonstrata. in quib. oportet
laudare isrl doctrinae et sapientiae causa.
quia n̄ solū psequentes necesse ē peritos sed etiā
extraneos posse et dicentes et scribentes doctissimos
fieri. auus m̄s iesus postquā se amplius dedit
addiligentiā lectionis legis et pphetarū et ab
eorū librorū qui nobis a parentib. n̄ris traditi
sunt uolui et ipse scribere aliquid horū quē
addoctrinā et sapientiā p̄tinent ut deside
rantes discere. et illorū periti magis magisq;
adtentant animo et confirmēt ad legiti
uitā. hortor itaq; uenire uos cū beniuolentia.
et adtentiore studio lectionē facere et uimā ha
bere in illis quib. uidebit sequentes imaginē
sapientie et deficere in uerborū compositione.
nā deficient uerba hebraica quando transla
ta fuerint ad alterā linguā. n̄ solū autē h̄c sed
et ipsa lex et pphē ceteraq; librorū n̄ paruam
habent differentiā quando inter se dicunt. nam
in octauo et tricesimo anno temporib. ptolo
mei uergetis regis postquā pueni in eḡptum
et cū multū temporis ibi fecissē inueni libros
relictos n̄ parue neq; tempnende doctrine
itaq; bonū et necessariū putauī et ipse aliquā
addere diligentia et laborē interpretandi istū

xii	Docet sapi
xiii	Sapientia
xiiii	De elymo
xv	Ab inope
xvi	De pupilla
xvii	De studio te dño ope
	reg 2
xviii	Sa
xviii	Inc 3
	rec 4
xx	Ho 5
xxi	De 6
xxii	Sa 6
	fit 7
xxiii	Sa 8
	da 9
xxiiii	Pr 9
xxv	Sa 10
xxvi	Ho 11
xxvii	Pr 11
xxviii	De 12
xxviii	De parenta
xxx	De timore
xxxi	Pro defunct
xxxii	De mortuo
xxxiii	De uitandi
xxxiiii	Sapientia ne panti

Pl. t. l. f. 336 112r

Plu. theol. lat. fol. 336

+ D